

Sygn. akt III KK 111/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Elżbieta Wawer

w sprawie K. P. (dawniej K.),
w przedmiocie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 27 lipca 2021 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B.
z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt XI K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..**

UZASADNIENIE

W wyroku łącznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt XI K (...), przyjęto, że K. P. (dawniej K.) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

„1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego VI Zamiejskowy Wydział Karny w N. w S. z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt VI K (...), na karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę łączną będzie odbywał od dnia 7 sierpnia 2020 r. do 16 sierpnia 2021 r.;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i in., na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą to karę będzie odbywał od 16 sierpnia 2021 r. do 15 sierpnia 2024 r.;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 7 maja 2018 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywa od dnia 12 października 2018 r. do 7 sierpnia 2020 r.;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 9 września 2019 r., sygn. akt IV K (...), za przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę będzie odbywał od dnia 15 sierpnia 2024 r. do 12 maja 2025 r.”

Sąd ten, na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone tak opisanymi wyrokami i wymierzył w ich miejsce karę łączną 11 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okresy zatrzymań i kar już odbytych:

- w sprawie VI K (...) od 30 grudnia 2008 r. do 21 października 2009 r., od 4 listopada 2009 r. do 12 listopada 2009 r., od 6 kwietnia 2013 r. do 20 września 2016 r., od 15 grudnia 2008 r. do 17 grudnia 2008 r., od 9 września 2008 r. do 10 września 2008 r.;

- w sprawie II K (...) od 12 października 2018 r.

Nadto zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejął na rzecz Skarbu Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 16 września 2020 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości, na korzyść K. P. (dawniej K.), zarzucając „rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – art. 410 k.p.k., polegające na pominięciu przez sąd wynikającej z materiału dowodowego i mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności co do wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec K. P. (dawniej K.) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S., VI Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w N. z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt VI K (...) i w konsekwencji błędnym przyjęciu, iż wyrokiem tym wymierzono karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności zamiast 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k. orzeczenia kary łącznej w wymiarze przekraczającym określone w tym przepisie granice”.

Podnosząc tak sformułowany zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, a wobec tego możliwe było uwzględnienie jej w trybie w art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, sąd wymierza tę karę w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, która nie może przekroczyć określonych wielkości.

Uwzględniając powyższe unormowanie trzeba zatem stwierdzić, że orzekając w sprawie K. P. (dawniej K.), Sąd Rejonowy mógł orzec karę łączną

pozbawienia wolności w granicach od 5 lat i 4 miesięcy (najwyższa z wymierzonych kar podlegających łączeniu) do 10 lat i 11 miesięcy (suma łączonych kar).

Wymierzając skazanemu karę łączną 11 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, rażąco naruszył art. 86 § 1 k.k., z tym skutkiem, że ukształtował tę karę na poziomie wyższym niż dopuszczalny tym przepisem.

Celowe będzie zauważyć, że przedmiotowe uchybienie zaistniało nie z powodu nieznamośności przez Sąd elementarnych reguł wymierzania kary łącznej, ale ze względu na wadliwe przytoczenie w części wstępnej wyroku łącznego treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego VI Zamiejskowy Wydział Karny w N. w S. z dnia 11 marca 2014 r., sygn. VI K (...). Mianowicie omyłkowo podano, że wyrokiem tym K. K. wymierzono karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, zamiast 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Omyłkowo również podano nazwę sądu, z odpisu wyroku z dnia 11 marca 2014 r. wynika, że był to Sąd Rejonowy w S., VI Wydział Zamiejskowy z siedzibą w N..

Stwierdzenie opisanego wyżej uchybienia nakazywało uchylić zaskarżony wyrok łączny i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, który wyda orzeczenie zgodne z prawem.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.